

rőben ellentétes volna, mert ez a működés egy ember részéről, még ha azt Scossa Dezsőnek hívják is — olyan intenzív nem lehetne, hogy veleszemből a kör védekezésére szorulna, mert ez esetben is tevékenysége ellen megvédené a kört maga a törvény.

Láthatja tehát a cikkíró ur, hogy éppen ő, aki oly magas piadestálra emeli Scossa Dezsőt, kívánja őt ezen magasságból lerántani, midőn oly tevékenységet imputál neki, amelyért egy tisztán a jónak és a nemesnek előmozdítására alakult egyesület ellensége lehetne, mert különben milyen indokból kellene a körnek védekeznie az ő állítólagos tevékenysége ellen?

Nagyon téved tehát a cikkíró ur abban, hogy Scossa Dezső, vagy bármely más felvilágosodott egyén, aki tiszteletben tartja más egyének és más társadalmi intézmények szabadságát, ellensége lehetne bármely társadalmi egyesületnek akkor is, ha az véletlenül katolikus alapon jött létre, mert ennek elbírálásánál nem szabad elfeledkezni a cikkíró urnak arról sem, hogy Szegeden már minden más vallásfelekezetnek meg volt a külön vallási alapon álló egyesülete akkor, midőn a szegedi katolikus kör megalakult. Nem vehető tehát rossz néven, a szegedi csekély számú katolikus lakosságtól sem azon joggyakorlása, mellyel más vallás felekezetek már évtizedek óta éltek.

Midőn még rámutatok arra, hogy Scossa Dezső megválasztása a Dmke közgyűlésén egyhangú volt, akkor azt hiszem, nem kell külön bizonyítanom azt sem, hogy a Dmke közgyűlésén való felszólalásomnak az indoka nem Scossa személye ellen irányult, — akivel az életben még a legkisebb ellentét sem volt köztünk — hanem kizárólag a Dmke Igazgatóságának lehetetlen pénzügyi politikájára. Azt pedig megbocsájthatja a cikkíró ur nekem, hogy midőn a Dmke közgyűlésén véletlenül rájöttem az Igazgatóság szándékosan homályba burkolt pénzügyi politikájára, midőn a már kinyomatott és elfogadott zárszámadási és költségvetési tételket indokolás nélkül akarta a közgyűléssel elfogadtatni, az ellen meggyőződése alapján tiltakoznom kellett, pedig akkor még fogalmam sem volt arról, hogy mi volt ezen titokzatos eljárásnak az indoka, de megtettem volna a felszólamlást akkor is, ha mindazokról tudtam volna, amiket ma tudok, mert én nem személyekért és személyek ellen, hanem elvekért és elvek ellen szoktam harcolni.

Az én eljárásom korrektségét és helyességét nem kell önmagamnak bizonyítani, mert azt bizonyítja a cikkíró ur által bizonyára érdektelennek elismert *Az Újság* című lap július 12-iki számának e tárgyban megjelent cikke is, de bizonyítja ezt a Dmke az általános is nagyon tisztelt tagja, aki ez idő szerint még vallásánál fogva a katolikus körnek tagja ugyan nem lehet, de még is az én indítványom mellett szavazott a Dmke közgyűlésén, holott ugy az *Az Újság* című munkapárti lapnak, mint a fent említett velem szavazó urnak éppen annyi köze van csak a katolikus körhöz, mint Scossa Dezsőnek. Ha tehát a belügyminisztérium a Dmke lehetetlen határozatát megsemmisítené, ugyanazon az alapon, amellyel az *Embervadászat* című cikk megíratott, állítani lehet majd azt is, hogy ez is a katolikus körnek a műve volt és a belügyminisztériummal is a katolikus kör rendelkezik.

Azon körülményről pedig, hogy a Dmke alelnöke részére megállapított fizetés ellen beadott felebbezést egyedül a katolikus kör tagjai írták volna alá, tudomásom nincs, de ha így volna, csak büszkeségemre szolgálna nekem és a katolikus kör ezen tagjainak, mert legékebben bizonyítaná azt, hogy habár a katolikus kör tagjai ez irányban nem tárgyaltak és nem is tárgyalhatnának, mégis a közérdek megóvása, az igaz és tiszta önzetlen szabadelyi eljárás és a közérdek magasabb megbírálásához szükséges világosság ez esetben kizárólag a fekete ház tagjainak lelkében és tényeiben élt.

Nem a katolikus kör tagjai és a felebbezést aláíró urnak rendeztek tehát *Embervadászatot* Scossa Dezső ellen, hanem a cikkíró

ur és a hozzá hasonló gondolkozású egyének akarnak tisztán egyéni rokonérzelmeik alapján a közművelődés érdekében a közművelődés tiszteletére szánt évi 2400 koronás vadat lepuffantani és Scossa Dezső teritékére adni.

És végül még egyet. Én ugyan nem szoktam az emberek vallását kutatni, de most, miután a vallásról oly sok szó esett, ezuttal kivételesen feleljen a cikkíró ur arról, hogy ugyan Scossa Dezső ur melyik templomban imádja Istenét — mert szavamra mondom, mai napig sem tudom ezt — és hogy lehetne-e a cikkíró urral együtt tagja a katolikus körnek s ha nem, melyik egyesülethez tartoznak, mert én, aki tanulni szeretek, tudni szeretném azt is, melyik szegedi egyesületben szoktak a tagok a hozzájuk nem tartozó egyének vallására is kíváncsiak lenni és azok ellen mindent feltételezni? mert az embervadászat című cikk ilyenek a létezését is sejteti.

Dobay Gyula dr.

Postaigazgatóság helyett felügyelőség lesz Szegeden.

— A kereskedelemügyi miniszter válasza a közigazgatási bizottság évi jelentésére. —

(Saját tudósítónktól.) A közigazgatási bizottság múlt éves jelentésére most érkezett le a városhoz a kereskedelmi miniszter válasza. A közigazgatási bizottság, mint megírtuk, a miniszternél megsürgette a *zálogházak államosítását, a vidéki statisztikai hivatalok föllállítását, a vasuti műhellyel kapcsolatban az ipari munkaházak létesítését, a nagyváradi—fiumei gyorsvonatot és végül a Szegeden fölláttatandó postaigazgatóság ügyét.* Mindezekről ma érkezett válaszában nyilatkozik a miniszter és közli a várossal, hogy a nagyváradi—fiumei gyorsvonaton és a postaigazgatóság ügyén kívül a többi kérdésekre *érdemleges választ ezidő szerint nem adhat*, mert nincsenek még olyan stádiumban. A nagyváradi—fiumei gyorsvonatra vonatkozó kérése a városnak teljesült, a postaigazgatóság dolga pedig azóta egészen más fordulatot vett. A kereskedelmi minisztérium *elvitte azt a tervet, hogy a nagyobb vidéki gócpontokon postaigazgatóságok létesüljenek s ehelyett kerületi postafelügyelőségek szervezését vette programba.* A város érdekei szempontjából ez a fordulat éppenséggel nem mondható kedvezőnek, mert tisztán a postahivatal belső ügyeire vonatkozik, magának a városnak azonban nem jelent semmit. Amíg egy postaigazgatóság föllállítását több száz intelligens család beözönlése követte volna, addig a kerületi postafelügyelőség csupán a szegedi posta *hatáskörének kibővítését és teendőinek megsokszorosítását jelenti.*

A miniszteri leirat, amely a közigazgatási bizottság jelentésének csak a kereskedelmi részére terjed ki, a következő:

— A m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur a közigazgatási bizottságnak az 1912. év második felére vonatkozó, folyó évi február hó 15-én kelt jelentése arról értesített, hogy a zálogházak államosításának, vidéki statisztikai hivatalok föllállításának és az ipari munkaházak létesítésének kérdései még nincsenek oly stádiumban, hogy ezekre nézve konkrét nyilatkozatot tehetne.

A nagyváradi—fiumei gyorsvonati közlekedés iránti kérelem időközben már teljesített, amennyiben a jelzett gyorsvonati közlekedés folyó évi május hó 1-től kezdve már életbe is lépett.

Ami végül a szegedi posta és táviratigazgatóság föllállításának kérdését illeti, erre nézve közölte a kereskedelmi miniszter ur, hogy Szeged város polgármestere tett ugyan aziránt előterjesztést, hogy Szegeden posta- és táviratigazgatóság állíttassék fel, de ez az előterjesztés nem fogadtatott el, mert a postaigazgatás decentralizálása nem újabb posta és táviratigazgatóságok föllállításával, hanem a nagyobb kincstári posta- és távirat hivataloknál szervezendő kerületi felügyelő-

ségek létesítésével tervezetik. Ilyen felügyelőség a tervezet szerint Szegeden még ebben, vagy a jövő évben fog létesülni, amint erről a város polgármestere értesített is.

A miniszterelnök megbízásából: Joanicz miniszteri osztálytanácsos.

Hogy mi a különbség a postaigazgatóság és a kerületi felügyelőség között és hogy a felügyelőségek szervezésének mi a tulajdonképeni célja, erre vonatkozólag kérdést intéztünk a szegedi posta főnökéhez, Kőrössi Istvánhoz, aki a következő fölvilágosítással volt szíves szolgálni:

— A magyar királyi postának 1909. évi új szervezete az igazgatóságok és a hivatalok közé mintegy *közvetítő hivatalt iktatta be a kerületi felügyelőségeket*, amelyeknek az volna a hivatásuk, hogy a saját körletükben a kisebb postahivatalokat ellenőrizzék és felügyeletet gyakoroljanak fölöttük, továbbá azokat a kisebb fontosságú munkákat, amelyeket most a postaigazgatóság végez, átvegyék, hogy ezzel az igazgatóság túlhalmozott munkáján könnyítmek. A kerületi felügyelőségek föllállítása azonban még nem teljesen befejezett terv, mert sohasem lehet tudni, mi jön közbe. A felügyelőségek szervezésének az előjelei azonban már *kétségtelenül megvannak*, mert éppen ebben az évben március elsejéig három hónapos tanfolyam volt Budapesten s a tanfolyamok, amelyen én is résztvettem, az volt a célja, hogy *a hivatalvezetőket előkészítse a kerületi felügyelőségek vezetésére.* Hogy mikor lépnek ezek életbe, arra határozott választ adni nem lehet, mert ezidőig még a felügyelőségeknek sem a működési köre, sem pedig a területi kiterjedése nincs részletesen megállapítva.

— A különbség mindenestre igen nagy a postaigazgatóság és a kerületi felügyelőség között. Olyan nagy, hogy a kerületi felügyelőség még *egy kisebb postaigazgatósággal sem hasonlítható össze.* A postának, mint hivatalnak a kerületi felügyelőség nagyobb hatáskört és így több munkát ad, de a város szempontjából *nem olyan hivatal, amely a lakosság intelligens elemének kontingensét szaporítaná.* A kerületi felügyelőség egyelőre legfőképpen *egy hivatalokkal jelent többet*, de azért ezt faktumként venni nem szabad, mert a felügyelőség *később kinötheti magát.* A felügyelőségek legfőbb célja, hogy feleslegessé tegyék az igazgatóságok szaporítását és éppen ezért biztosítanak nekik majd olyan hatáskört, amely a város és környékbeli kisebb hivatalokra is kiterjed és így a felügyelet és az ellenőrzés közvetlenebb, intenzívebb lesz. Mert kissé furesa állapot ugyebár, hogy például a dorosmai, kisteleki, alsó- és felsőközponti postahivatalokhoz, de még a város területén lévő postafiókokhoz is a szegedi főpostának ellenőrzés és felügyelet tekintetében *semmi köze nincs*, ezek mind közvetlenül a

A Belvárosi-Kávéházban

szombat estétől kezdve

minden este

Budapest legkedveltebb zenekara, a világhírű

KOCZÉ ANTAL

és fia

hangversenyez.